

Dziennik Urzędowy L 199

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49
21 lipca 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1113/2006 z dnia 20 lipca 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1114/2006 z dnia 20 lipca 2006 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej	3
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1115/2006 z dnia 20 lipca 2006 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3703/85 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania wspólnych norm handlowych w odniesieniu do niektórych świeżych lub schłodzonych ryb	6
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1116/2006 z dnia 20 lipca 2006 r. w sprawie wstrzymania połowów sardeli w podobszarze ICES VIII	8
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1117/2006 z dnia 20 lipca 2006 r. w sprawie wypłaty premii ubojowej i płatności dodatkowych w ramach środków weterynaryjnych nakazujących ubój zwierząt w Holandii	9
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1118/2006 z dnia 20 lipca 2006 r. w sprawie zawieszenia wydawania pozwoleń na przywóz masła nowozelandzkiego w ramach kontyngentu taryfowego	11
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1119/2006 z dnia 20 lipca 2006 r. ustalające maksymalne obniżenie opłat przywozowych na kukurydzę, w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1058/2006	13
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1120/2006 z dnia 20 lipca 2006 r. ustalające maksymalne obniżenie opłat przywozowych na kukurydzę w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1057/2006	14
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1121/2006 z dnia 20 lipca 2006 r. ustalające refundacje wywozowe dla zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz gryśków	15

2

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1122/2006 z dnia 20 lipca 2006 r. w sprawie przekazanych ofert na wywóz jęczmienia w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 935/2006	17
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1123/2006 z dnia 20 lipca 2006 r. w sprawie przekazanych ofert na wywóz pszenicy zwyczajnej w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 936/2006	18

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2006/503/WE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 11 lipca 2006 r. zmieniająca decyzję 2005/231/WE upoważniającą Szwecję do stosowania obniżonej stawki podatku wobec energii elektrycznej zużywanej przez niektóre gospodarstwa domowe oraz przedsiębiorstwa w sektorze usług zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE**

Komisja

2006/504/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 12 lipca 2006 r. w sprawie specjalnych warunków dotyczących niektórych środków spożywczych z niektórych krajów trzecich w związku z ryzykiem zanieczyszczenia tych produktów aflatoksynami (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 3113) ⁽¹⁾**

2006/505/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 14 lipca 2006 r. powołująca Grupę Kontrolującą Opinie Dotyczące Standardów Rachunkowości z zadaniem doradzania Komisji w kwestii obiektywizmu i neutralności opinii Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG)**

2006/506/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 19 lipca 2006 r. zmieniająca decyzję 2006/415/WE dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 u drobiu we Wspólnocie (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 3257) ⁽¹⁾**

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1113/2006

z dnia 20 lipca 2006 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 20 lipca 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	096	42,0
	999	42,0
0707 00 05	052	111,0
	999	111,0
0709 90 70	052	82,4
	999	82,4
0805 50 10	052	61,1
	388	61,1
	524	49,3
	528	53,6
	999	56,3
0808 10 80	388	87,1
	400	113,1
	404	125,7
	508	93,4
	512	82,7
	524	48,3
	528	71,3
	720	103,7
	800	153,9
	804	106,8
999	98,6	
0808 20 50	388	97,3
	512	88,8
	528	84,5
	720	35,8
	804	120,7
999	85,4	
0809 10 00	052	114,8
	999	114,8
0809 20 95	052	290,5
	400	401,5
	404	426,8
	999	372,9
0809 30 10, 0809 30 90	052	148,1
	999	148,1
0809 40 05	052	60,3
	624	135,9
	999	98,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1114/2006**z dnia 20 lipca 2006 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury Scalonej załączonej do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towarów, określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 ustaliło ogólne reguły interpretacji Nomenklatury Scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, całkowicie lub częściowo opartej na Nomenklaturze Scalonej, bądź takiej, która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która jest ustanowiona przez specyficzne postanowienia wspólnotowe w celu stosowania środków taryfowych lub innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł towary opisane w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w Załączniku powinny być klasyfikowane do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnienia określonego w kolumnie 3.

(4) Właściwe jest zapewnienie, że wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze Scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towary opisane w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w Załączniku muszą być klasyfikowane w Nomenklaturze Scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji

László KOVÁCS

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 996/2006 (Dz.U. L 179 z 1.7.2006, str. 26).

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 117 z 4.5.2005, str. 13).

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (Kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>1. Płynny produkt na bazie tynktury (nalewki) z arniki (stosunek arnika/wyciąg 1:10), o objętościowej mocy alkoholu 45 % obj., pakowany do sprzedaży detalicznej w butelkę o pojemności 50 ml.</p> <p>Zgodnie z opisem na opakowaniu produkt przeznaczony jest do spożycia przez ludzi do celów innych niż produkcja likieru.</p> <p>Zalecana dawka: 30 do 50 kropli rozpuszczonych w połowie szklanki wody, 2–3 razy dziennie.</p>	2208 90 69	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez postanowienia reguł 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej, uwagę 1 lit. d) do działu 13 oraz brzmienie kodów CN 2208, 2208 90 i 2208 90 69.</p> <p>Jako napój produkt nie może być klasyfikowany do działu 13.</p> <p>Nie może być on uznany za lek objęty pozycją 3004 ponieważ nie spełnia kryteriów określonych w uwadze dodatkowej 1 do działu 30.</p> <p>Produkt musi być klasyfikowany jako napój spirytusowy objęty pozycją 2208 (Noty wyjaśniające do HS dotyczące pozycji 2208, akapit trzeci pkt 16).</p>
<p>2. Płynny produkt o objętościowej mocy alkoholu 68 % obj., pakowany do sprzedaży detalicznej w butelkę o pojemności 30 ml, zawierający:</p> <ul style="list-style-type: none"> — liście babki lancetowatej (<i>Plantago lanceolata</i>), kwiaty tymianku pospolitego (<i>Thymus vulgaris</i>) i kocanki włoskiej (<i>Helichrysum italicum</i>) 2,1 g, — suchy wyciąg z propolisu 84 mg, — liofilizowany wyciąg z dogłedy wielkiej (<i>Grindelia robusta</i>) 45 mg, — olejek eteryczny z eukaliptusa właściwego (<i>Eucalyptus globulus</i>) 10,5 mg, — olejek eteryczny z sosny zwyczajnej (<i>Pinus sylvestris</i>) 10,5 mg, — alkohol, — wodę. <p>Zgodnie z opisem na opakowaniu produkt mógłby być stosowany dla poprawy funkcjonowania układu oddechowego i przeznaczony jest do spożycia przez ludzi.</p> <p>Zalecana dawka: 25 kropli rozpuszczonych w niewielkiej ilości wody, 3 razy dziennie.</p>	2208 90 69	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez postanowienia reguł 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej oraz brzmienie kodów CN 2208, 2208 90 i 2208 90 69.</p> <p>Produktu nie można uznać za lek objęty pozycją 3004, ponieważ nie spełnia kryteriów określonych w uwadze dodatkowej 1 do działu 30.</p> <p>Produkt musi być klasyfikowany jako napój spirytusowy objęty pozycją 2208 (Noty wyjaśniające do HS dotyczące pozycji 2208, akapit trzeci pkt 16).</p>
<p>3. Płynny produkt o objętościowej mocy alkoholu 70 % obj., pakowany do sprzedaży detalicznej w butelkę o pojemności 30 ml, zawierający:</p> <ul style="list-style-type: none"> — propolis (min. 38 mg/ml flawonoidów ogółem, wyrażonych jako galangina) 16 % masy, — alkohol, — wodę. <p>Zgodnie z opisem na opakowaniu produkt mógłby być stosowany dla podniesienia naturalnej odporności gardła i przeznaczony jest do spożycia przez ludzi.</p> <p>Zalecana dawka: 40 do 60 kropli dziennie na łyżeczce cukru lub miodu.</p>	2208 90 69	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez postanowienia reguł 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej, uwagę 1 lit. a) do działu 30 oraz brzmienie kodów CN 2208, 2208 90 i 2208 90 69.</p> <p>Produktu nie można uznać za lek objęty działem 30.</p> <p>Produkt musi być klasyfikowany jako napój spirytusowy objęty pozycją 2208 (Noty wyjaśniające do HS dotyczące pozycji 2208, akapit trzeci pkt 16).</p>

(1)	(2)	(3)
<p>4. Płynny produkt o objętościowej mocy alkoholu 70 % obj., pakowany do sprzedaży detalicznej w butelkę o pojemności 30 ml, zawierający:</p> <ul style="list-style-type: none"> — wodno-alkoholowy wyciąg z propolisu (standaryzowany naturalnym suchym wyciągiem z propolisu) 0,6 g, — alkohol, — wodę. <p>Zgodnie z opisem na opakowaniu produkt przeznaczony jest do spożycia przez ludzi w zalecanej dawce 25 kropli raz lub dwa razy dziennie rozpuszczonych w połowie szklanki wody. Produkt ten może być również stosowany do płukania jamy ustnej – 25 kropli rozpuszczonych w wodzie.</p>	2208 90 69	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez postanowienia reguł 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej, uwagę 3 do działu 33 oraz brzmienie kodów CN 2208, 2208 90 i 2208 90 69.</p> <p>Produktu nie można uznać za płyn do płukania jamy ustnej objęty pozycją 3306, ponieważ nie jest on w postaci wyraźnie przeznaczonej do takiego zastosowania (Noty wyjaśniające do HS, Uwagi ogólne dotyczące działu 33, akapit czwarty lit. b)).</p> <p>Produkt musi być klasyfikowany jako napój spirytusowy objęty pozycją 2208 (Noty wyjaśniające do HS dotyczące pozycji 2208, akapit trzeci pkt 16).</p>
<p>5. Płynny produkt na bazie glicerynowego maceratu z pączków czarnej porzeczki (<i>Ribes nigrum</i>) (stosunek substancja lecznicza/wyciąg 1:20), o objętościowej mocy alkoholu 38 % obj., pakowany do sprzedaży detalicznej w butelkę o pojemności 100 ml.</p> <p>Zgodnie z opisem na opakowaniu produkt przeznaczony jest do spożycia przez ludzi do celów innych niż produkcja likieru.</p> <p>Zalecana dawka: 50 do 150 kropli dziennie rozpuszczonych w niewielkiej ilości wody.</p>	2208 90 69	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez postanowienia reguł 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej, uwagę 1 lit. d) do działu 13 oraz brzmienie kodów CN 2208, 2208 90 i 2208 90 69.</p> <p>Jako napój, produkt nie może być klasyfikowany do działu 13.</p> <p>Produkt musi być klasyfikowany jako napój spirytusowy objęty pozycją 2208 (Noty wyjaśniające do HS dotyczące pozycji 2208, akapit trzeci pkt 16).</p>
<p>6. Produkt o objętościowej mocy alkoholu 20 % obj., pakowany do sprzedaży detalicznej w butelkę z atomizerem o pojemności 30 ml, zawierający:</p> <ul style="list-style-type: none"> — wodno-alkoholowy wyciąg z propolisu 86,75 %, — miód 13 %, — naturalny aromat (cytrynowy) 0,1 %, — gumę ksantanową 0,1 %, — cytrynowy (<i>Citrus limonum</i>) olejek eteryczny 0,05 %. <p>Produkt pakowany jest jako płyn w aerozolu do higieny jamy ustnej. Płyn rozpyla się bezpośrednio do jamy ustnej.</p>	3306 90 00	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez postanowienia reguł 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej, uwagę 2 do sekcji VI, uwagę 3 do działu 33 oraz brzmienie kodów CN 3306 oraz 3306 90 00.</p> <p>Produkt jest w postaci wyraźnie przeznaczonej do higieny jamy ustnej (Noty wyjaśniające do HS, Uwagi ogólne dotyczące działu 33, akapit czwarty lit. b)).</p>

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1115/2006**z dnia 20 lipca 2006 r.****zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3703/85 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania wspólnych norm handlowych w odniesieniu do niektórych świeżych lub schłodzonych ryb**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 3 i art. 3 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2406/96 z dnia 26 listopada 1996 r. ustanawiające wspólne normy handlowe w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa⁽²⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 4 i art. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 2406/96 ustanawia wspólne normy handlowe w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa. Szczegółowe zasady dotyczące stosowania tych norm zostały ustanowione w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3703/85⁽³⁾.
- (2) Artykuł 9 rozporządzenia (WE) nr 2406/96 przewiduje, że klasyfikacja gatunków pelagicznych może odbywać się na podstawie systemu polegającego na pobieraniu próbek w celu zapewnienia zgodności ze wspólnymi normami handlowymi dla tych gatunków.
- (3) W następstwie zmiany rozporządzenia (WE) nr 2406/96 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 790/2005⁽⁴⁾ ustalone zostały również wspólne normy handlowe dla szprota.

(4) Szczegółowe zasady dotyczące klasyfikacji i ważenia gatunków pelagicznych, ustanowione w rozporządzeniu (EWG) nr 3703/85, obecnie nie mają zastosowania do szprota. Należy zatem zmienić wspomniane rozporządzenie w celu objęcia również tego gatunku.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 3703/85 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I dodaje się wpis znajdujący się w Załączniku do niniejszego rozporządzenia;

2) w załączniku II dodaje się następujący wpis:

„8) Szprot z gatunku *Sprattus sprattus*”.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22. Rozporządzenie zmienione Aktem przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 334 z 23.12.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 790/2005 (Dz.U. L 132 z 26.5.2005, str. 15).

⁽³⁾ Dz.U. L 351 z 28.12.1985, str. 63. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3506/89 (Dz.U. L 342 z 24.11.1989, str. 11).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 132 z 26.5.2005, str. 15.

ZAŁĄCZNIK

Gatunek	Wielkość	Objętość m ³	Współczynniki
„Szprot	1	1	0,92”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1116/2006**z dnia 20 lipca 2006 r.****w sprawie wstrzymania połowów sardeli w podobszarze ICES VIII**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 51/2006 z dnia 22 grudnia 2005 r. ustalające wielkości dopuszczalne połowów na 2006 r. i inne związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty, oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, gdzie wymagane są ograniczenia połowowe ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Nakład połowowy Wspólnoty dla statków dokonujących połowów sardeli w Zatoce Biskajskiej w podobszarze ICES VIII (Zatoka Biskajska) jest tymczasowo określony w załączniku IA do rozporządzenia (WE) nr 51/2006.
- (2) Na mocy art. 5 ust. 3 tego rozporządzenia Komisja natychmiast ogłasza wstrzymanie działalności połowowej w zakresie sardeli w podobszarze ICES VIII, jeśli STECF poinformuje, że biomasa stad rozrodczych w okresie rozrodczym w roku 2006 r. wynosi mniej niż 28 000 ton.

(3) STECF oszacował, że biomasa stad rozrodczych w okresie rozrodczym w 2006 r. wynosi 18 640 ton.

(4) Ze względu na to, że biomasa stad rozrodczych sardeli w okresie rozrodczym w 2006 r. jest niższa niż próg 28 000 ton, należy wstrzymać połowy do końca 2006 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakazuje się połowów sardeli w podobszarze ICES VIII od dnia wejścia w życie określonego w art. 2 do dnia 31 grudnia 2006 r. W podobszarze ICES VIII zakazuje się również zatrzymywania na pokładzie, przeładunku i wyładunku sardeli po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 16 z 20.1.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 941/2006 (Dz.U. L 173 z 27.6.2006, str. 1).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1117/2006**z dnia 20 lipca 2006 r.****w sprawie wypłaty premii ubojowej i płatności dodatkowych w ramach środków weterynaryjnych nakazujących ubój zwierząt w Holandii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 50 tiret drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W kontekście epidemii pryszczycy w 2001 r. i encefalopatii gąbczastej bydła w latach 2000–2003 w Holandii było kierowane było do ubojni w celu uboju.

(2) Władze holenderskie zawiesiły przyznawanie premii ubojowej za zwierzęta ubite w ubojni przewidzianej w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 oraz płatności dodatkowych z nią związanych przewidzianych w art. 14 wspomnianego rozporządzenia. Producenci tych zwierząt mogliby jednak korzystać z przedmiotowych płatności bezpośrednich, o ile dane zwierzęta spełniałyby warunki kwalifikowania.

(3) W odpowiedzi na uzasadnione oczekiwania producentów należy uznać, że wypłaty premii ubojowej i płatności dodatkowych można dokonywać do dnia 15 października 2006 r. w odniesieniu do zwierząt ubitych w czasie 2001 r. w kontekście epidemii pryszczycy, zgodnie z dyrektywą Rady 85/511/EWG z dnia 18 listopada 1985 r. wprowadzającej środki wspólnotowe w sprawie zwalczania pryszczycy ⁽²⁾.

(4) Z tych samych przyczyn należy również przewidzieć tę możliwość w odniesieniu do zwierząt ubitych w ubojni w latach 2000, 2001, 2002 i 2003 w ramach środków kontrolnych dotyczących encefalopatii gąbczastej bydła przyjętych na mocy dyrektywy Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi

zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽³⁾ oraz rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii ⁽⁴⁾.

(5) Przepisy rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 regulującego płatności bezpośrednie zostały uchylone rozporządzeniem Rady (WE) nr 1782/2003 ⁽⁵⁾ od dnia 1 stycznia 2005 r. W związku z powyższym środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu nie mogą być dozwolone zgodnie ze wspomnianymi przepisami, co w praktyce stwarza szczególny problem.

(6) Należy przewidzieć, że płatności dokonane na mocy niniejszego rozporządzenia przyznaje się w granicach maksymalnych kwot i kwot całkowitych.

(7) Wysokość premii ubojowej i płatności dodatkowych mogłaby być uwzględniona w wartości zwierzęcia branej pod uwagę przy ustalaniu odszkodowania przyznanego na mocy decyzji Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽⁶⁾ oraz decyzji Komisji 2001/652/WE z dnia 16 sierpnia 2001 r. w sprawie pomocy finansowej na rzecz zwalczania pryszczycy w Holandii w 2001 r. ⁽⁷⁾. Wypłata premii ubojowej i płatności dodatkowych stanowiłaby w tym przypadku nadmierną rekompensatę dla beneficjentów. Właściwe organy Holandii powinny zatem upewnić się, że nie ma to miejsca, zanim przyznają premię ubojową i płatność dodatkową.

(8) Ponieważ niniejsze rozporządzenie ma regulować sytuację odnoszącą się do lat 2000–2003, należy przewidzieć jego natychmiastowe wejście w życie.

(9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 315 z 26.11.1985, str. 11. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

⁽³⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnia zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1041/2006 (Dz.U. L 187 z 8.7.2006, str. 10).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 953/2006 (Dz.U. L 175 z 29.6.2006, str. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/53/WE (Dz.U. L 29 z 2.2.2006, str. 37).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 230 z 28.8.2001, str. 8.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Premia ubojowa i płatności dodatkowe mogą być przyznane w Holandii do dnia 15 października 2006 r. w odniesieniu do zwierząt ubitych w ubojni w 2001 r. w kontekście epidemii pryszczycy zgodnie z dyrektywą 85/511/EWG.

2. Premia ubojowa i płatności dodatkowe mogą być również przyznane w odniesieniu do zwierząt ubitych w ubojni w ramach środków kontrolnych dotyczących encefalopatii gąbczastej bydła zgodnie z dyrektywą 90/425/EWG i rozporządzeniem (WE) nr 999/2001 podczas okresu ich obowiązywania, najwcześniej od dnia 1 stycznia 2000 r. i najpóźniej do dnia 31 grudnia 2003 r.

Artykuł 2

1. Przy przyznawaniu premii ubojowej właściwy organ Holandii upewni się, że w momencie uboju zwierzęta spełniają następujące warunki kwalifikowania:

- a) byki, woły, krowy i jałówki ukończyły co najmniej osiem miesięcy życia;
- b) cielęta ukończyły co najmniej miesiąc życia i nie więcej niż siedem miesięcy życia.

Premię wypłaca się na rzecz producenta, który hodował zwierzę przez minimalny okres chowu wynoszący dwa miesiące, kończący się wcześniej niż miesiąc przed ubojem.

2. Premia ubojowa przyznawana jest w granicach niewykorzystanej części maksymalnej kwoty krajowej wynoszącej rocznie 1 207 849 dorosłego bydła i 1 198 113 cieląt.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 lipca 2006 r.

Wysokość premii ustala się na 27 EUR za zwierzę kwalifikujące się określone w ust. 1 lit. a) na rok kalendarzowy 2000 oraz na 53 EUR na rok kalendarzowy 2001 i na 80 EUR na lata kalendarzowe 2002 i 2003.

Wysokość premii ustala się na 17 EUR za zwierzę kwalifikujące się określone w ust. 1 lit. b) na rok kalendarzowy 2000 oraz na 33 EUR na rok kalendarzowy 2001 i na 50 EUR na lata kalendarzowe 2002 i 2003.

Artykuł 3

Właściwy organ Holandii dokonuje płatności dodatkowych za sztukę i za jednostkę premii ubojowej w oparciu o obiektywne kryteria obejmujące w szczególności struktury i warunki produkcji w sposób zapewniający równe traktowanie producentów i mający na celu unikanie zakłóceń rynku i konkurencji. Płatności takie nie są uzależnione od wahań cen rynkowych.

Płatności dodatkowe przyznaje się w granicach niewykorzystanej części kwoty całkowitej wynoszącej 8,4 mln EUR na rok 2000, 16,9 mln EUR na rok 2001 i po 25,3 mln EUR na lata 2002 i 2003.

Artykuł 4

Kwoty premii ubojowej i płatności dodatkowych przyznawane są, pod warunkiem że nie zostały uwzględnione w wartości branej pod uwagę przy ustalaniu odszkodowania wypłaconego w odniesieniu do zwierząt, których dotyczy decyzja 90/424/EWG i decyzja 2001/652/WE, ani że nie zostały faktycznie wypłacone z tego tytułu.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1118/2006**z dnia 20 lipca 2006 r.****w sprawie zawieszenia wydawania pozwoleń na przywóz masła nowozelandzkiego w ramach kontyngentu taryfowego**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 29 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2535/2001 z dnia 14 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 odnośnie do ustaleń dotyczących przywozu mleka i przetworów mlecznych i otwarcia kontyngentów taryfowych⁽²⁾ określa te szczegółowe zasady między innymi dla „masła nowozelandzkiego” zdefiniowanego w art. 25 ust. 1 tego rozporządzenia.
- (2) Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich stwierdził w wyroku z dnia 11 lipca 2006 r. wydanym w sprawie Case C-313/04 Franz Egenberger GmbH Molkerei und Trockenwerk przeciwko Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung, że: „Artykuł 35 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2535/2001 z dnia 14 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 odnośnie do ustaleń dotyczących przywozu mleka i przetworów mlecznych i otwarcia kontyngentów taryfowych jest nieważny w części, w której stanowi, że wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz masła nowozelandzkiego mogą być składane jedynie do właściwych władz Zjednoczonego Królestwa”, podobnie „artykuły 25 i 32 rozporządzenia (WE) nr 2535/2001, w powiązaniu z załącznikami III, IV i XII do tego rozporządzenia, są nieważne, ponieważ zezwalają na dyskryminację w zakresie wydawania pozwoleń na przywóz masła nowozelandzkiego z obniżonym cłem.”.
- (3) Wskutek wyroku Trybunału Sprawiedliwości nie jest możliwe skuteczne stosowanie ustaleń dotyczących przywozu masła nowozelandzkiego w ramach omawianego kontyngentu taryfowego, przede wszystkim dlatego, że przepisy rozporządzenia (WE) nr 2535/2001 nieobjęte wyrokiem są niewystarczające dla zagwarantowania, że produkty określone jako przywożone w ramach kontyngentu taryfowego rzeczywiście spełniają wymogi kontyngentu dotyczące jakości i pochodzenia; ponadto przepisy

te są również niewystarczające dla zapewnienia właściwego zarządzania kontyngentem, a zwłaszcza kontroli jego wykorzystania.

- (4) Z tego powodu konieczna jest zmiana rozporządzenia (WE) nr 2535/2001 w celu wprowadzenia wspomnianych wymogów przy jednoczesnym zapewnieniu zgodności zmian z wymogami zawartymi w wyroku Trybunału Sprawiedliwości. Omawianych zmian nie można jednak dokonać natychmiast, między innymi dlatego, że najpierw należy przeprowadzić konsultacje z zainteresowanymi stronami.
- (5) Aby zapobiec spekulacjom oraz uniemożliwić dalszą dyskryminację, o której mowa w wyroku Trybunału Sprawiedliwości, a także aby zapobiec ryzyku niekontrolowanego wykorzystywania kontyngentu i przywozu w ramach kontyngentu produktów niespełniających wymogów w zakresie jakości i pochodzenia dotyczących produktów kwalifikujących się w ramach kontyngentu, konieczne jest zawieszenie wydawania pozwoleń na przywóz masła nowozelandzkiego do czasu przyjęcia omawianych wyżej zmian do rozporządzenia (WE) nr 2535/2001. Z tych samych powodów konieczne jest wprowadzenie tego zawieszenia ze skutkiem od dnia następującego po dniu wydania wyroku przez Trybunał Sprawiedliwości, tj. od dnia 12 lipca 2006 r.
- (6) Jednak w odniesieniu do masła nowozelandzkiego, dla którego wystawiono świadectwo IMA 1 przed dniem 12 lipca 2006 r. i które fizycznie opuściło Nową Zelandię przed tym dniem, konieczne jest umożliwienie dalszego wydawania pozwoleń na przywóz w celu ochrony uzasadnionych oczekiwań podmiotów, których to dotyczy, oraz uniknięcia zakłóceń przepływów handlowych przy jednoczesnym respektowaniu wyroku Trybunału Sprawiedliwości.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od przepisów rozporządzenia (WE) nr 2535/2001, państwa członkowskie zawieszają wydawanie pozwoleń na przywóz masła nowozelandzkiego zdefiniowanego w art. 25 ust. 1 tego rozporządzenia. Odstępstwo to nie ma zastosowania do masła nowozelandzkiego, dla którego wystawiono świadectwo IMA 1 przed dniem 12 lipca 2006 r. i które fizycznie opuściło Nową Zelandię przed tym dniem.

(¹) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

(²) Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 29. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 926/2006 (Dz.U. L 170 z 23.6.2006, str. 8).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 12 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1119/2006**z dnia 20 lipca 2006 r.****ustalające maksymalne obniżenie opłat przywozowych na kukurydzę, w ramach przetargu,
o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1058/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na maksymalne obniżenie opłat przywozowych w odniesieniu do przywozu kukurydzy pochodzącej z krajów trzecich do Hiszpanii został ogłoszony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1058/2006 ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1839/95 ⁽³⁾, w myśl procedury przewidzianej w art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, Komisja może podjąć decyzję o ustaleniu maksymalnego obniżenia opłat przywozowych, uwzględniając w szczególności czynniki przewidziane w art. 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 1839/95. Przetarg wygrywa ten oferent lub oferenci, którego lub których oferta odpowiada poziomowi równemu maksymalnemu obniżeniu opłat przywozowych lub jest od niego niższa.

- (3) Zastosowanie powyższych czynników do aktualnej sytuacji na danych rynkach zbóż prowadzi do ustalenia maksymalnego obniżenia opłat przywozowych w wysokości określonej w art. 1.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ofert przekazanych w dniach od 14 do 20 lipca 2006 r. w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1058/2006, ustala się maksymalne obniżenie opłat przywozowych na kukurydzę w wysokości 30,87 EUR/t dla ogólnej maksymalnej ilości całkowitej równej 80 911 t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 192 z 13.7.2006, str. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 177 z 28.7.1995, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1558/2005 (Dz.U. L 249 z 24.9.2005, str. 6).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1120/2006**z dnia 20 lipca 2006 r.****ustalające maksymalne obniżenie opłat przywozowych na kukurydzę w ramach przetargu,
o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1057/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na maksymalne obniżenie opłat przywozowych w odniesieniu do przywozu kukurydzy pochodzącej z krajów trzecich do Portugalii został ogłoszony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1057/2006 ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1839/95 ⁽³⁾, w myśl procedury przewidzianej w art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, Komisja może podjąć decyzję o ustaleniu maksymalnego obniżenia opłat przywozowych, uwzględniając w szczególności czynniki przewidziane w art. 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 1839/95. Przetarg wygrywa ten oferent lub oferenci, którego lub których oferta odpowiada poziomowi równemu maksymalnemu obniżeniu opłat przywozowych lub jest od niego niższa.

(3) Zastosowanie powyższych czynników do aktualnej sytuacji na danych rynkach zbóż, prowadzi do ustalenia maksymalnego obniżenia opłat przywozowych w wysokości określonej w art. 1.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ofert przekazanych w dniach od 14 do 20 lipca 2006 r. w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1057/2006, ustala się maksymalne obniżenie opłat przywozowych na kukurydzę w wysokości 31,97 EUR/t dla maksymalnej ilości całkowitej równej 100 000 t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 192 z 13.7.2006, str. 9.

⁽³⁾ Dz.U. L 177 z 28.7.1995, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1558/2005 (Dz.U. L 249 z 24.9.2005, str. 6).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1121/2006**z dnia 20 lipca 2006 r.****ustalające refundacje wywozowe dla zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz grysików**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 wymienionego rozporządzenia, a cenami tych produktów we Wspólnocie, może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Refundacje wywozowe powinny być ustalone z uwzględnieniem czynników, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż⁽²⁾.
- (3) W odniesieniu do pszennych oraz żytnich mąk, kasz i grysików refundację wywozową stosowaną do tych produktów należy wyliczyć z uwzględnieniem ilości zbóż koniecznych do wytwarzania danych produktów. Ilości te zostały ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1501/95.

- (4) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą sprawić, że niezbędne stanie się zróżnicowanie refundacji dla niektórych produktów, w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (5) Refundacja powinna być ustalana raz na miesiąc. Zmian można dokonywać w tym odstępie czasowym.
- (6) Zastosowanie tych zasad do aktualnej sytuacji na rynkach zbóż, a w szczególności do notowań lub cen na te produkty we Wspólnocie i na rynku światowym, prowadzi do ustalenia refundacji w wysokości podanej w załączniku.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla produktów, o których mowa w art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, z wyjątkiem słodu, wywiezionych w stanie naturalnym, ustala się w wysokości podanej w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 20 lipca 2006 r. ustalającego refundacje wywozowe stosowane przy wywozie
zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz grysików

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	C01	EUR/t	0
1001 10 00 9400	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9150	C01	EUR/t	0
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9170	C01	EUR/t	0
1001 90 99 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9180	C01	EUR/t	0
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9500	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9400	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0	1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9800	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	C01	EUR/t	0				

Uwaga: Kody produktów i kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

C01: Wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem Albanii, Bułgarii, Rumunii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Czarnogóry, Serbii, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Liechtensteinu i Szwajcarii.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1122/2006**z dnia 20 lipca 2006 r.****w sprawie przekazanych ofert na wywóz jęczmienia w ramach przetargu, o którym mowa
w rozporządzeniu (WE) nr 935/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na refundację wywozową do jęczmienia na wywóz do niektórych krajów trzecich został ogłoszony na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 935/2006⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych

w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż⁽³⁾, Komisja może, na podstawie zgłoszonych ofert, podjąć decyzję o wstrzymaniu przetargu.

- (3) Biorąc pod uwagę czynniki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95, nie jest wskazane ustalenie maksymalnej wysokości refundacji.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nie podejmuje się dalszych działań w odniesieniu do ofert przekazanych od 14 do 20 lipca 2006 r., w ramach przetargu na refundację wywozową do jęczmienia, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 935/2006.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 24.6.2006, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1123/2006**z dnia 20 lipca 2006 r.****w sprawie przekazanych ofert na wywóz pszenicy zwyczajnej w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 936/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na refundację wywozową do pszenicy zwyczajnej na wywóz do niektórych krajów trzecich został ogłoszony na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 936/2006⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych

w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż⁽³⁾, Komisja może, na podstawie zgłoszonych ofert, podjąć decyzję o wstrzymaniu przetargu.

- (3) Biorąc pod uwagę czynniki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95, nie jest wskazane ustalenie maksymalnej wysokości refundacji,
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nie podejmuje się dalszych działań w odniesieniu do ofert przekazanych od 14 do 20 lipca 2006 r., w ramach przetargu na refundację wywozową do pszenicy zwyczajnej, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 936/2006.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 24.6.2006, str. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 11 lipca 2006 r.

zmieniająca decyzję 2005/231/WE upoważniającą Szwecję do stosowania obniżonej stawki podatku wobec energii elektrycznej zużywanej przez niektóre gospodarstwa domowe oraz przedsiębiorstwa w sektorze usług zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE

(2006/503/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 2005/231/WE⁽²⁾ Szwecja została upoważniona do stosowania obniżonej stawki podatku od energii elektrycznej zużywanej przez niektóre gospodarstwa domowe oraz przedsiębiorstwa działające w sektorze usług, zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE. Upoważnienie to obowiązywało do dnia 31 grudnia 2005 r. W piśmie z dnia 9 grudnia 2005 r. władze Szwecji zwróciły się do Komisji o przedłużenie okresu obowiązywania tego upoważnienia do końca 2011 r.
- (2) W północnych rejonach tego kraju zużycie energii elektrycznej na ogrzewanie jest wyższe niż w pozostałych częściach kraju, a różnica ta obecnie wynosi 25 %. Dlatego od lipca 1981 r. w północnej części Szwecji stosuje się obniżoną stawkę podatku od energii elek-

trycznej. Jednak wartość procentowa tej obniżki w porównaniu ze stawką zwykłą od tego czasu spadła.

- (3) Przez obniżenie kosztów energii elektrycznej ponoszonych przez gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa działające w sektorze usług w północnej Szwecji konsumentom tym stwarza się takie same warunki, jakie mają konsumenci mieszkający w południowych częściach kraju. Środek ten służy zatem realizacji celów polityki regionalnej oraz polityki spójności.
- (4) Obniżona stawka podatku od energii elektrycznej zużywanej na północy Szwecji, obecnie wynosząca 22 EUR za MWh, jest nadal znacznie wyższa niż minimalna stawka stosowana we Wspólnocie, określona w dyrektywie 2003/96/WE. Ponadto obniżenie podatku powinno pozostać proporcjonalne do dodatkowych kosztów ogrzewania ponoszonych przez gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa działające w sektorze usług w północnej Szwecji. Zastosowany poziom podatku powinien zapewnić zachowanie zachęty podatkowej do większej efektywności energetycznej.
- (5) Komisja dokonała przeglądu systemu, o którym mowa, i uznała, iż nie narusza on zasad konkurencji ani nie ogranicza działania rynku wewnętrznego oraz nie uznaje go za niezgodny z polityką wspólnotową w dziedzinach ochrony środowiska, energii i transportu.

- (6) W związku z powyższym, bez uszczerbku dla rozstrzygnięcia sprawy dotyczącej pomocy państwa N 593/2005 Szwecja „Przedłużenie obowiązywania zróżnicowanego regionalnie podatku energetycznego od energii elektrycznej w sektorze usług”, właściwe jest przedłużenie do dnia 31 grudnia 2011 r. obowiązywania upoważnienia Szwecji do stosowania obniżonej stawki podatku od energii elektrycznej zużywanej na północy Szwecji zgodnie z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, str. 51. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/75/WE (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 100).

⁽²⁾ Dz.U. L 72 z 18.3.2005, str. 27.

(7) Należy zapewnić dalsze stosowanie upoważnienia, które zostało przyznane z podobnych względów, lecz na krótki okres decyzją 2005/231/WE, tak aby nie powstała luka między datą wygaśnięcia tej decyzji a datą, od której skuteczna staje się niniejsza decyzja.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r.

Artykuł 3

(8) W związku z tym decyzja 2005/231/WE powinna zostać odpowiednio zmieniona,

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Szwecji.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 lipca 2006 r.

Artykuł 1

W art. 2 decyzji 2005/231/WE datę „31 grudnia 2005 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2011 r.”.

W imieniu Rady

E. HEINÄLUOMA

Przewodniczący

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 12 lipca 2006 r.

w sprawie specjalnych warunków dotyczących niektórych środków spożywczych z niektórymi krajów trzecich w związku z ryzykiem zanieczyszczenia tych produktów aflatoksynami

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 3113)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/504/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności i ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 1 lit. b) ppkt ii),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komitet Naukowy ds. Żywności zauważył, że aflatoksyna B1 jest silną genotoksyczną substancją rakotwórczą i nawet przy bardzo niskich poziomach aflatoksyn występuje ryzyko raka wątroby.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 466/2001 z dnia 8 marca 2001 r. ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy dla niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych⁽²⁾ ustanawia najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń, w szczególności aflatoksyn dopuszczalnych w środkach spożywczych. Wspomniane limity aflatoksyn były regularnie przekraczane w pewnych środkach spożywczych pochodzących z niektórych krajów trzecich.
- (3) Zanieczyszczenie takie stwarza poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego we Wspólnocie i dlatego właściwe jest przyjęcie specjalnych warunków na poziomie wspólnotowym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 575/2006 (Dz.U. L 100 z 8.4.2006, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 77 z 16.3.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 199/2006 (Dz.U. L 32 z 4.2.2006, str. 34).

- (4) Decyzja Komisji 2000/49/WE z dnia 6 grudnia 1999 r. uchylająca decyzję 1999/356/WE i nakładająca specjalne warunki w sprawie przywozu orzechów ziemnych i niektórych produktów pochodnych pochodzących lub wysłanych z Egiptu⁽³⁾ ustanawia specjalne warunki przywozu orzechów ziemnych i niektórych produktów pochodnych otrzymanych lub wysłanych z Egiptu.
- (5) Decyzja Komisji 2002/79/WE z dnia 4 lutego 2002 r. nakładająca specjalne warunki przywozu orzechów ziemnych i niektórych produktów pochodnych pochodzących lub wysłanych z Chin⁽⁴⁾ ustanawia specjalne warunki przywozu orzechów ziemnych i niektórych produktów pochodnych otrzymanych lub wysłanych z Chin.
- (6) Decyzja Komisji 2002/80/WE z dnia 4 lutego 2002 r. nakładająca specjalne warunki przywozu fig, orzechów laskowych i pistacji oraz niektórych produktów pochodnych lub wysłanych z Turcji⁽⁵⁾ ustanawia specjalne warunki przywozu fig, orzechów laskowych i pistacji oraz niektórych produktów pochodnych pochodzących lub wysłanych z Turcji.
- (7) Decyzja Komisji 2003/493/WE z dnia 4 lipca 2003 r. nakładająca specjalne warunki przywozu orzechów brazylijskich w łupinach pochodzących lub przesyłanych z Brazylii⁽⁶⁾ ustanawia specjalne warunki przywozu orzechów brazylijskich w łupinach pochodzących lub wysłanych z Brazylii.

⁽³⁾ Dz.U. L 19 z 25.1.2000, str. 46. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2004/429/WE (Dz.U. L 154 z 30.4.2004, str. 19).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 34 z 5.2.2002, str. 21. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2004/429/WE.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 34 z 5.2.2002, str. 26. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2004/429/WE.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 168 z 5.7.2003, str. 33. Decyzja zmieniona decyzją 2004/428/WE (Dz.U. L 154 z 30.4.2004, str. 14).

- (8) Decyzja Komisji 2005/85/WE z dnia 26 stycznia 2005 r. nakładająca szczególne warunki importu pistacji oraz niektórych produktów uzyskanych z pistacji pochodzących lub sprowadzanych z Iranu⁽⁷⁾ ustanawia specjalne warunki przywozu pistacji i niektórych produktów pochodnych pochodzących lub wysyłanych z Iranu.
- (9) Wiele specjalnych warunków przywozu środków spożywczych objętych decyzjami 2000/49/WE, 2002/79/WE, 2002/80/WE, 2003/493/WE i 2005/85/WE z Brazylii, Chin, Egiptu, Iranu i Turcji jest takich samych. Zatem w celu zapewnienia jasności prawodawstwa wspólnotowego stosowne jest określenie w jednej decyzji specjalnych warunków przywozu tych środków spożywczych ze wspomnianych krajów trzecich w związku z zanieczyszczeniem tych produktów aflatoksynami.
- (10) Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt⁽⁸⁾ ustanawia na poziomie wspólnotowym zharmonizowane ramy dla ogólnych zasad organizacji kontroli urzędowych.
- (11) W przypadku niektórych środków spożywczych z niektórych krajów trzecich konieczne są szczególne środki dodatkowe.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji, w szczególności w odniesieniu do środków spożywczych z Iranu i Brazylii, mają znaczny wpływ na możliwości kontrolne państw członkowskich. W związku z powyższym właściwe jest wprowadzenie wymogu, zgodnie z którym na mocy niniejszej decyzji wszystkie koszty związane z pobieraniem próbek, analizą, przechowywaniem oraz wszystkie koszty związane z urzędowymi środkami przedsięwziętymi w odniesieniu do dostaw nieodpowiadających wymogom związanym z urzędowymi kontrolami środków spożywczych z Iranu i z Brazylii ponoszą zainteresowani importerzy lub zainteresowane podmioty działające na rynku spożywczym.
- (13) Z ustaleń misji Biura ds. Żywności i Weterynarii Komisji („FVO”) można wywnioskować, że Brazylia nie jest w stanie zapewnić wiarygodnych wyników analitycznych ani zagwarantować integralności partii towaru
- w odniesieniu do świadectwa dostaw orzechów brazylijskich bez łupin. Ponadto można też wywnioskować, że bieżące urzędowe kontrole zwracanych partii są niedostateczne. W związku z tym stosowne jest ograniczenie analiz do laboratorium urzędowego, które może zagwarantować odpowiednie wyniki analityczne i ustanowić ściśle warunki zwrotu nieodpowiednich partii. Jeśli wspomniane ściśle warunki nie są przestrzegane należy zniszczyć kolejne nieodpowiednie partie.
- (14) Ze względu na ochronę zdrowia publicznego państwa członkowskie powinny na bieżąco informować Komisję i przedkładać kwartalne sprawozdania z wszystkich wyników urzędowych kontroli przeprowadzanych w odniesieniu do dostaw środków spożywczych objętych niniejszą decyzją. Sprawozdania te stanowią uzupełnienie obowiązku zgłoszenia w ramach systemu wczesnego ostrzeżenia w zakresie żywności i pasz ustanowionego na mocy rozporządzenia (WE) nr 178/2002.
- (15) Ważne jest zapewnienie, że pobieranie próbek i analiza dostaw środków spożywczych objętych niniejszą decyzją są wykonywane we Wspólnocie w sposób zharmonizowany. Zatem pobieranie próbek i analiza, które mają być wykonane na mocy niniejszej decyzji, powinny być przeprowadzone zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 401/2006 z dnia 23 lutego 2006 r. ustanawiającego metody pobierania próbek i analizy dla celów urzędowej kontroli poziomów mikotoksyn w środkach spożywczych⁽⁹⁾.
- (16) Funkcjonowanie niniejszej decyzji powinno podlegać przeglądowi na podstawie gwarancji udzielonych przez właściwe organy zainteresowanych krajów trzecich i wyników urzędowych kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie w celu oceny, czy specjalne warunki zapewniają wystarczający poziom ochrony zdrowia publicznego we Wspólnocie i czy nadal są potrzebne.
- (17) Należy zatem uchylić decyzje 2000/49/WE, 2002/79/WE, 2002/80/WE, 2003/493/WE i 2005/85/WE.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 30 z 3.2.2005, str. 12.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 776/2006 (Dz.U. L 136 z 24.5.2006, str. 3).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 70 z 9.3.2006, str. 12.

(18) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsza decyzja ma zastosowanie do środków spożywczych, o których mowa w lit. a)–e), i do przetworzonych lub złożonych środków spożywczych zawierających środki spożywcze, o których mowa w lit. a)–e), lub od nich pochodnych.

Uznaje się, że środki spożywcze zawierają środki spożywcze, w przypadku gdy środki spożywcze są wymienione jako składniki na etykiecie lub na opakowaniu zgodnie z art. 6 dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych ⁽¹⁰⁾.

a) Następujące środki spożywcze przywożone z Brazylii:

- i) orzechy brazylijskie w łupinach objęte kodem CN 0802 21 00;
- ii) mieszanki orzechów lub suszonych owoców objęte kodem CN 0813 50 i zawierające orzechy brazylijskie w łupinach;

b) następujące środki spożywcze przywożone z Chin:

- i) orzechy ziemne objęte kodem CN 1202 10 90 lub 1202 20 00;
- ii) orzechy ziemne objęte kodem CN 2008 11 94 (w bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto 1 kg lub mniejszej) lub 2008 11 98 (w bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto 1 kg lub mniejszej);
- iii) prażone orzechy ziemne objęte kodem CN 2008 11 92 (w bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto 1 kg lub mniejszej) lub 2008 11 96 (w bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto 1 kg lub mniejszej);

c) następujące środki spożywcze przywożone z Egiptu:

- i) orzechy ziemne objęte kodem CN 1202 10 90 lub 1202 20 00;
- ii) orzechy ziemne objęte kodem CN 2008 11 94 (w bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto 1 kg lub mniejszej) lub 2008 11 98 (w bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto 1 kg lub mniejszej);
- iii) prażone orzechy ziemne objęte kodem CN 2008 11 92 (w bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto 1 kg lub mniejszej) lub 2008 11 96 (w bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto 1 kg lub mniejszej);

d) następujące środki spożywcze przywożone z Iranu:

- i) pistacje objęte kodem CN 0802 50 00;
- ii) prażone pistacje objęte kodami CN 2008 19 13 (w bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto 1 kg lub mniejszej) i 2008 19 93 (w bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto 1 kg lub mniejszej);

e) następujące środki spożywcze przywożone z Turcji:

- i) suszone figi objęte kodem CN 0804 20 90;
- ii) orzechy laskowe (*Corylus* sp) w łupinach lub bez łupin objęte kodem CN 0802 21 00 lub 0802 22 00;
- iii) pistacje objęte kodem CN 0802 50 00;
- iv) mieszanki orzechów lub suszonych owoców objęte kodem CN 0813 50 i zawierające orzechy brazylijskie w łupinach;
- v) pasta figowa i pasta z orzechów laskowych objęte kodem CN 2007 99 98;
- vi) orzechy laskowe, figi i pistacje, przetworzone lub zakonserwowane, w tym mieszanki objęte kodem CN 2008 19;
- vii) mąka, mączka i proszek z orzechów laskowych, fig i pistacji objęte kodem CN 1106 30 90;
- viii) orzechy laskowe w kawałkach, cięte i łamane.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/89/WE (Dz.U. L 308 z 25.11.2003, str. 15).

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się definicje znajdujące się w art. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 i art. 2 rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

„Wyznaczone punkty przywozu” oznaczają punkty, przez które środki spożywcze, o których mowa w art. 1, mogą być tylko przywożone do Wspólnoty. Załącznik II zawiera wyczerpujący wykaz wyznaczonych punktów przywozu.

Artykuł 3

Wyniki próbek i analiza oraz świadectwo zdrowia

1. Państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz środków spożywczych, o których mowa w art. 1 (zwanymi dalej „środkami spożywczymi”), jedynie w przypadku gdy przesyłce towarzyszą wyniki próbek i analiza oraz świadectwo zdrowia⁽¹⁾ zgodne z wzorem określonym w załączniku I wypełnione, podpisane i sprawdzone przez upoważnionego przedstawiciela z:

- a) Ministério da Agricultura, Pecuária e Abastecimento (MAPA) dla środków spożywczych z Brazylii;
- b) Państwowej Administracji Inspekcji Wejścia-Wyjścia i Kwarantanny Chińskiej Republiki Ludowej dla środków spożywczych z Chin;
- c) egipskiego Ministerstwa Rolnictwa dla środków spożywczych z Egiptu;
- d) irańskiego Ministerstwa Zdrowia dla środków spożywczych z Iranu;
- e) Generalnego Zarządu Ochrony i Kontroli w Ministerstwie Rolnictwa i Spraw Wsi Republiki Tureckiej dla środków spożywczych z Turcji.

⁽¹⁾ Świadectwa zdrowia są sporządzane w języku zrozumiałym dla urzędnika poświadczającego, który dzięki temu jest w pełni świadomy znaczenia treści każdego podpisanego przez niego świadectwa, i w języku zrozumiałym dla urzędnika kontrolującego z kraju przywozu.

2. Świadectwo zdrowia, przewidziane w ust. 1, jest ważne tylko na przywóz środków spożywczych do Wspólnoty w okresie co najwyżej czterech miesięcy od daty jego wydania.

3. Właściwe organy w każdym państwie członkowskim gwarantują przeprowadzanie kontroli dokumentacji środków spożywczych w celu zapewnienia przestrzegania wymogu dotyczącego wyników próbek i analizy oraz świadectwa zdrowia przewidzianego w ust. 1. Kontrola dokumentacji odbywa się w miejscu pierwszego wprowadzenia na terytorium Wspólnoty.

4. Jeśli przesyłce ze środkami spożywczymi nie towarzyszą wyniki próbek i analiza oraz świadectwo zdrowia przewidziane w ust. 1, dostawa nie może zostać wprowadzona do Wspólnoty w celu dalszego tranzytu do wyznaczonego punktu przywozu ani przywieziona do Wspólnoty i musi zostać odesłana do kraju pochodzenia lub zniszczona.

5. Pobieranie próbek i analiza przewidziane w ust. 1 muszą być wykonane zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 401/2006.

6. Każda dostawa ze środkami spożywczymi powinna być oznaczona za pomocą kodu, który odpowiada kodowi wyników próbek i analizie oraz świadectwu zdrowia, o których mowa w ust. 1. Każdy pojedynczy worek lub inny rodzaj opakowania dostawy powinien być oznaczony za pomocą tego kodu.

Artykuł 4

Wyznaczone punkty przywozu do Wspólnoty

1. Środki spożywcze można przywozić do Wspólnoty tylko przez jeden z wyznaczonych punktów przywozu wymienionych w załączniku II.

2. Właściwe organy w każdym państwie członkowskim zapewniają, że wyznaczone punkty przywozu⁽²⁾, wymienione w załączniku II, spełniają następujące wymogi:

- a) obecność wyszkolonego personelu w celu przeprowadzenia urzędowych kontroli dostaw środków spożywczych;

⁽²⁾ Wymogi mają zastosowanie do wyznaczonych punktów przywozu lub do miejsca, w którym faktycznie pobiera się próbki, jeśli dostawa jest przewożona pod kontrolą urzędową z punktu przywozu do miejsca pobierania próbek.

b) dostępność szczegółowych instrukcji dotyczących pobierania i wysyłania próbek do laboratorium zgodnie z przepisami załącznika I rozporządzenia (WE) nr 401/2006;

c) możliwość dokonania wyładunku i pobierania próbek w miejscu chronionym w wyznaczonym punkcie przywozu; jeśli dostawa musi być przewieziona w celu pobrania próbek, musi istnieć możliwość urzędowej kontroli dostawy środków spożywczych przez właściwy organ od wyznaczonego punktu przywozu;

d) dostępność pomieszczeń do składowania, magazynów do przechowywania zatrzymanych dostaw w należytych warunkach w okresie zatrzymania w oczekiwaniu na wyniki analizy;

e) dostępność wyposażenia do wyładunku i odpowiedniego wyposażenia do pobierania próbek;

f) dostępność akredytowanego laboratorium urzędowego⁽¹³⁾ do analizy aflatoksyny, zlokalizowanego w miejscu, do którego próbki mogą być przewiezione w krótkim czasie; laboratorium musi dysponować odpowiednim wyposażeniem do rozdrabniania w celu homogenizacji 10–30 kg próbek⁽¹⁴⁾. Laboratorium musi być w stanie dokonać analizy próbki w uzasadnionym okresie czasu, aby zachować okres zatrzymania dostaw wynoszący co najwyżej 15 dni roboczych.

3. Państwa członkowskie gwarantują, że podmioty działające na rynku spożywczym udostępnią wystarczające zasoby ludzkie i logistyczne w celu wyładunku dostawy środków spożywczych, umożliwiając reprezentatywne pobieranie próbek.

W przypadku specjalnego transportu i/lub szczególnych rodzajów opakowania podmiot/upoważniony podmiot działający na rynku spożywczym musi udostępnić inspektorowi urzędowemu odpowiednie wyposażenie do pobierania próbek, jeżeli za pomocą zwykłego wyposażenia do pobierania próbek nie można reprezentatywnie pobierać próbek.

⁽¹³⁾ Laboratorium akredytowane i urzędowe (należące do struktury właściwego organu) lub wyznaczone przez właściwy organ.

⁽¹⁴⁾ Proces rozdrabniania w celu homogenizacji w ramach przygotowywania próbki może być zrealizowany poza laboratorium, ale pomieszczenie, w którym dokonuje się rozdrabniania, musi posiadać odpowiednie wyposażenie do rozdrabniania, odpowiednie warunki i protokół do celów homogenizacji.

dowemu odpowiednie wyposażenie do pobierania próbek, jeżeli za pomocą zwykłego wyposażenia do pobierania próbek nie można reprezentatywnie pobierać próbek.

Artykuł 5

Urzędowa kontrola

1. Przed dopuszczeniem do swobodnego obrotu z wyznaczonego punktu przywozu do Wspólnoty właściwe organy w każdym państwie członkowskim pobierają próbkę do analizy, zgodnie z przepisami załącznika I rozporządzenia (WE) nr 401/2006, z dostaw środków spożywczych w celu analizy aflatoksyn B1 i sumy aflatoksyn.

2. Pobieranie próbek do analizy, o którym mowa w ust. 1, powinno być przeprowadzone w odniesieniu do:

a) każdej dostawy środków spożywczych z Brazylii;

b) około 10 % dostaw środków spożywczych z Chin;

c) około 20 % dostaw środków spożywczych z Egiptu;

d) każdej dostawy środków spożywczych z Iranu;

e) około 5 % dostaw dla każdej kategorii orzechów laskowych, o której mowa w art. 1 lit. e) ppkt ii), iv) oraz vi), i produktów pochodnych z tego rodzaju orzechów laskowych z Turcji i około 10 % dostaw środków spożywczych innych kategorii z Turcji.

3. Każda dostawa środków spożywczych, podlegająca pobieraniu próbek i analizie, może być zatrzymana przed dopuszczeniem do swobodnego obrotu z wyznaczonego punktu przywozu do Wspólnoty, na okres co najwyżej 15 dni roboczych od momentu, gdy dostawa jest przedstawiona do przywozu i fizycznie dostępna dla celów pobierania próbek.

Właściwe organy państwa członkowskiego przywozu wydają towarzyszący urzędowy dokument stanowiący, że dostawa środków spożywczych była poddana urzędowemu pobieraniu próbek i analizie oraz zawierający wyniki analizy.

4. W ramach urzędowych kontroli dostaw środków spożywczych co trzy miesiące państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie z wszystkich wyników analitycznych. Sprawozdanie to powinno być przedłożone w miesiącu następującym po każdym kwartale (kwiecień, lipiec, październik i styczeń).

Artykuł 6

Podział dostawy

Jeśli dostawa jest podzielona, każdej jej części do czasu sprzedaży hurtowej i na jej etapie muszą towarzyszyć kopie świadectwa zdrowia przewidzianego w art. 3 ust. 1 i dokument urzędowy przewidziany w art. 5 ust. 3, poświadczony przez właściwy organ państwa członkowskiego, na którego terytorium dokonano podziału.

Artykuł 7

Dodatkowe warunki w odniesieniu do środków spożywczych przywożonych z Brazylii

1. W przypadku analizy aflatoksyn w środkach spożywczych z Brazylii analiza przewidziana w art. 3 ust. 1 musi być dokonana przez urzędowe laboratorium kontrolne Laboratório de controle de Qualidade de Segurança Alimentar (LACQSA) w Belo Horizonte w Brazylii.

2. Dostawy orzechów brazylijskich, które nie odpowiadają najwyższemu dopuszczalnym poziomom aflatoksyny B1 i sumy aflatoksyn, ustanowionym rozporządzeniem (WE) nr 466/2001, można zwrócić do kraju pochodzenia tylko wówczas, gdy do każdej z dostaw, które nie spełniają warunków Ministério da Agricultura, Pecuária e Abastecimento (MAPA), dołączy się na piśmie, co następuje:

a) wyraźnie wyrażoną zgodę na zwrot danej dostawy ze wskazaniem kodu dostawy;

b) zobowiązanie do poddania zwróconej dostawy urzędowej kontroli z chwilą jej dotarcia na miejsce;

c) wyraźną informację dotyczącą:

i) miejsca przeznaczenia zwróconej dostawy;

ii) planowanego sposobu postępowania ze zwróconą przesyłką; oraz

iii) pobierania próbek i analizy, których planuje się dokonać w odniesieniu do zwróconej dostawy.

Tym niemniej, jeśli warunki przewidziane w lit. a), b) i c) nie są spełnione przez Ministério da Agricultura, Pecuária e Abastecimento (MAPA), wszystkie kolejne dostawy przekraczające najwyższe dopuszczalne poziomy aflatoksyn B1 i sumy aflatoksyn, ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 466/2001, są niszczone przez właściwe organy państwa członkowskiego przywozu.

Artykuł 8

Dodatkowe warunki w odniesieniu do środków spożywczych przywożonych z Brazylii i Iranu

1. Wszystkie koszty związane z pobieraniem próbek, analizą, przechowywaniem i wydawaniem towarzyszących dokumentów urzędowych i kopii świadectw zdrowia oraz towarzyszących dokumentów na mocy art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 3 dla środków spożywczych z Brazylii i Iranu, o których mowa w art. 1 lit. a) i d), i przetworzonych lub złożonych środków spożywczych zawierających środki spożywcze, o których mowa w tych literach, lub od nich pochodnych, ponoszą podmioty działające na rynku spożywczym odpowiedzialne za przesyłkę lub ich przedstawiciel.

2. Wszystkie koszty związane ze środkami urzędowymi przedsięwziętymi przez właściwe organy w wypadku niespełnienia warunków przez dostawcy środków spożywczych z Brazylii i Iranu, o których mowa w art. 1 lit. a) i d), i przetworzonych lub złożonych środków spożywczych zawierających środki spożywcze, o których mowa w tych literach, lub od nich pochodnych, ponoszą podmioty działające na rynku spożywczym odpowiedzialne za przesyłkę lub ich przedstawiciel.

Artykuł 9

Przegląd

Niniejsza decyzja podlega przeglądowi w oparciu o sprawozdania, przewidziane w art. 5 ust. 4, i gwarancje udzielone przez właściwe organy krajów wywozu środków spożywczych oraz w oparciu o wyniki pobierania próbek i analizę przeprowadzone przez państwa członkowskie w celu oceny, czy warunki określone w art. 3, 4, 5, 6, 7 i 8 zapewniają wystarczający poziom ochrony zdrowia publicznego we Wspólnocie i czy nadal są potrzebne.

*Artykuł 10***Uchylenia**

Niniejszym uchyla się decyzje 2000/49/WE, 2002/79/WE, 2002/80/WE, 2003/493/WE i 2005/85/WE.

*Artykuł 11***Stosowanie**

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 października 2006 r.

Państwa członkowskie przyjmują i publikują konieczne środki w celu zastosowania się do niniejszej decyzji. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

*Artykuł 12***Adresaci decyzji**

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Świadectwo zdrowia dotyczące przywozu (*) do Wspólnoty Europejskiej

Kod dostawy Numer świadectwa

Zgodnie z przepisami decyzji Komisji 2006/504/WE w sprawie specjalnych warunków dotyczących niektórych środków spożywczych przywożonych z niektórych krajów trzecich w związku z ryzykiem zanieczyszczenia tych produktów aflatoksynami,

.....
(Właściwy organ, o którym mowa w art. 3 ust. 1)

ZAŚWIADCZA:

że z niniejszej dostawy, numer kodu (wpisać numer kodu dostawy), składającej się z:

.....
(Opis dostawy i produktu, liczba i rodzaj opakowań, waga brutto lub netto)

załadowanej w

(Miejsce załadunku)

przez

(Nazwa przewoźnika)

przeznaczonej do

(Miejsce i kraj przeznaczenia)

i wysłanej przez zakład

.....
(Nazwa i adres zakładu)

wyprodukowano, sortowano, przeładowano, przetworzono, pakowano i transportowano zgodnie z przyjętymi wymogami sanitarno-higienicznymi.

Z niniejszej dostawy dnia, (data) pobrano próbki (liczba próbek), poddano je analizie w laboratorium (nazwa laboratorium) dnia (data) w celu określenia poziomu aflatoksyny B1 i sumy aflatoksyn; w załączeniu szczegółowe informacje dotyczące pobierania próbek, stosowanych metod analizy oraz wszystkie wyniki.

Niniejsze świadectwo jest ważne do dnia

Sporządzono w dnia

Pieczeńć i podpis
upoważnionego przedstawiciel właściwego organu, o którym mowa w art. 3 ust. 1.

(*) Produkt i kraj pochodzenia.

Dostawa objęta niniejszym świadectwem zdrowia została poddana następującej kontroli (zaznaczyć odpowiednią opcję) z wynikiem pozytywnym:

- Kontrola dokumentacji (**) – dostawa dopuszczona do swobodnego obrotu lub Kontrola dokumentacji – dopuszczenie dostawy w oczekiwaniu na kontrolę fizyczną (***)

.....
(Właściwy organ, państwo członkowskie)

.....
(Data

Pieczęć

Podpis)

- Kontrola identyfikacyjna
- Świadectwa i inne dokumenty towarzyszące rejestrówi dostawy wraz z oznakowaniem dostawy
 - Świadectwa i inne dokumenty towarzyszące rejestrówi dostawy wraz z zawartością dostawy
 - Kody identyfikacyjne na świadectwach i innych dokumentach towarzyszących przesyłce odpowiadające kodowi identyfikacyjnemu pojedynczych części dostawy

.....
(Właściwy organ, państwo członkowskie)

.....
(Data

Pieczęć

Podpis)

- Kontrola fizyczna (pobieranie próbek i analiza) – towarzysząca załączonym dokumentom urzędowym (zgodnie z art. 5 ust. 3)

.....
(Właściwy organ, państwo członkowskie)

.....
(Data

Pieczęć

Podpis)

.....
(**) Kontrola dokumentacji obejmuje kontrolę dokumentów handlowych, wypełnione i podpisane świadectwo zdrowia, jeśli towarzyszy przesyłce, oraz wyniki pobierania próbek i analizy. Sprawdzeniu podlega również okres ważności świadectwa zdrowia.

(***) Podpisane świadectwo należy przekazać właściwemu organowi w miejscu kontroli fizycznej.

.....

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz wyznaczonych punktów przywozu, przez które można przywozić do Wspólnoty środki spożywcze objęte art. 1

Państwo członkowskie	Wyznaczone punkty przywozu
Belgia	Antwerpen, Zeebrugge, Brussel/Bruxelles, Aalst
Republika Czeska	Celní úřad Praha D5
Dania	Wszystkie duńskie porty morskie i lotnicze
Niemcy	HZA Lörrach – ZA Weil am Rhein – Autobahn, HZA Stuttgart – ZA Flughafen, HZA München – ZA München – Flughafen, HZA Berlin – ZA Dreilinden, HZA Frankfurt (Oder) – ZA Frankfurt (Oder) Autobahn, HZA Frankfurt (Oder) – ZA Forst – Autobahn, HZA Bremen – ZA Neustädter Hafen, HZA Bremen – ZA Bremerhaven, HZA Hamburg-Hafen – ZA Waltershof, HZA Hamburg-Stadt, HZA Itzehoe – ZA Hamburg – Flughafen, HZA Frankfurt-am-Main – Flughafen, HZA Braunschweig – ZA Braunschweig-Broitzem, HZA Hannover – ZA Hamburger Allee, HZA Koblenz – ZA Hahn – Flughafen, HZA Oldenburg – ZA Wilhelmshaven, HZA Bielefeld – ZA Eckendorfer Straße Bielefeld, HZA Erfurt – ZA Eisenach, HZA Potsdam – ZA Ludwigsfelde, HZA Potsdam – ZA Berlin – Flughafen Schönefeld, HZA Potsdam – ZA Berlin – Flughafen Tegel, HZA Augsburg – ZA Memmingen, HZA Ulm – ZA Ulm (Donautal), HZA Karlsruhe – ZA Karlsruhe, HZA Gießen – ZA Gießen, HZA Gießen – ZA Marburg, HZA Singen – ZA Bahnhof, HZA Lörrach – ZA Weil am Rhein – Schusterinsel, HZA Hamburg-Stadt – ZA Oberelbe, HZA Hamburg-Stadt – ZA Oberelbe – Abfertigungsstelle Billbrook, HZA Hamburg-Stadt – ZA Oberelbe – Abfertigungsstelle Großmarkt, HZA Düsseldorf – ZA Düsseldorf Nord, HZA Köln – ZA Köln Niehl
Estonia	Wszystkie estońskie urzędy celne
Grecja	Athina, Pireas, Elefsina, Athina International Airport, Thessaloniki, Volos, Patra, Iraklion Kritis, Larisa, Katerini, Veria, Drama, Serres, Kavala, Xanthi, Alexandroupolis, Rodos
Hiszpania	Algeciras (Puerto), Alicante (Aeropuerto, Puerto), Almeria (Aeropuerto, Puerto), Asturias (Aeropuerto), Barcelona (Aeropuerto, Puerto, Ferrocarril), Bilbao (Aeropuerto, Puerto), Cadiz (Puerto), Cartagena (Puerto), Castellon (Puerto), Ceuta (Puerto), Gijón (Puerto), Huelva (Puerto), Irun (Carretera), La Coruña (Puerto), La Junquera (Carretera) Las Palmas de Gran Canaria (Aeropuerto, Puerto), Madrid (Aeropuerto, Ferrocarril), Malaga (Aeropuerto, Puerto), Marin (Puerto), Melilla (Puerto), Murcia (Ferrocarril), Palma de Mallorca (Aeropuerto, Puerto), Pasajes (Puerto), San Sebastián (Aeropuerto), Santa Cruz de Tenerife (Puerto), Santander (Aeropuerto, Puerto), Santiago de Compostela (Aeropuerto), Sevilla (Aeropuerto, Puerto), Tarragona (Puerto), Tenerife Norte (Aeropuerto), Tenerife Sur (Aeropuerto), Valencia (Aeropuerto, Puerto), Vigo (Aeropuerto, Puerto), Villagarcia (Puerto), Vitoria (Aeropuerto), Zaragoza (Aeropuerto)
Francja	Marseille (Bouches-du-Rhone), Le Havre (Seine-Maritime), Rungis MIN (Val-de-Marne), Lyon Chassieu CRD (Rhône), Strasbourg CRD (Bas-Rhin), Lille CRD (Nord), Saint-Nazaire Montoir CRD (Loire-Atlantique), Agen (Lot-et-Garonne), Port de la Pointe des Galets à la Réunion
Irlandia	Dublin – port, Shannon – lotnisko
Włochy	Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Ancona Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Bari Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Genova Ufficio Sanità Marittima di Livorno Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Napoli Ufficio Sanità Marittima di Cagliari Ufficio Sanità Marittima di Ravenna Ufficio Sanità Marittima di Savona Ufficio Sanità Marittima di Salerno Ufficio Sanità Marittima e aerea di Trieste, compresa Dogana di Ferneti-Interporto Monrupino Ufficio di Sanità Marittima di La Spezia Ufficio di Sanità Marittima e Aerea di Venezia Ufficio di Sanità Marittima e Aerea di Reggio Calabria

Państwo członkowskie	Wyznaczone punkty przywozu
Cypr	Limassol – port, Larnaca – lotnisko
Łotwa	Grebneva – drogowe przejście graniczne z Rosją Terehova – drogowe przejście graniczne z Rosją Pātarnieki – drogowe przejście graniczne z Białorusią Silene – drogowe przejście graniczne z Białorusią Daugavpils – towarowa stacja kolejowa Rēzekne – towarowa stacja kolejowa Liepāja – port morski Ventspils – port morski Rīga – port morski Rīga – lotnisko w Rydze Rīga – Poczta Łotewska
Litwa	Drogowe przejścia graniczne: Kybartai, Lavoriškės, Medininkai, Panemunė, Šalčininkai. Lotnisko: Vilnius. Port morski: Malkū įlankos, Molo, Pilies. Kolejowe przejście graniczne: Kena, Kybartai, Pagėgiai
Luksemburg	Centre Douanier, Croix de Gasperich, Luxembourg Administration des Douanes et Accises, Bureau Luxembourg-Aéroport, Niederanven
Węgry	Ferihegy – Budapeszt – lotnisko Záhony – Szabolcs-Szatmár-Bereg – drogowe przejście graniczne Eperjeske – Szabolcs-Szatmár-Bereg – kolejowe przejście graniczne Nagylak – Csongrád – drogowe przejście graniczne Lökösháza – Békés – kolejowe przejście graniczne Röszke – Csongrád – drogowe przejście graniczne Kelebia – Bács-Kiskun – kolejowe przejście graniczne Letenye – Zala – drogowe przejście graniczne Gyékényes – Somogy – kolejowe przejście graniczne Mohács – Baranya – port Wszystkie węgierskie główne urzędy celne
Malta	Malta Freeport, Malta – lotnisko międzynarodowe i Grand Harbour
Niderlandy	Wszystkie porty, lotniska i przejścia graniczne
Austria	Zollamt Feldkirch, Zollamt Graz, Zollstellen Nickelsdorf und Sopron/Bahnhof im Bereich des Zollamtes Eisenstadt, Zollamt Wien, Zollamt Wels, Zollamt Flughafen Wien, Zollamt Salzburg, Zollamt Villach
Polska	Bezledy – Warmińsko – Mazurskie – drogowe przejście graniczne Kuźnica Białostocka – Podlaskie – drogowe przejście graniczne Bobrowniki – Podlaskie – drogowe przejście graniczne Koroszczyn – Lubelskie – drogowe przejście graniczne Dorohusk – Lubelskie – drogowe i kolejowe przejście graniczne Gdynia – Pomorskie – morskie przejście graniczne Gdańsk – Pomorskie – morskie przejście graniczne Medyka – Przemyśl – Podkarpackie – kolejowe przejście graniczne Medyka – Podkarpackie – drogowe przejście graniczne Korczoza – Podkarpackie – drogowe przejście graniczne Jasionka – Podkarpackie – lotnicze przejście graniczne Szczecin – Zachodniopomorskie – morskie przejście graniczne Świnoujście – Zachodniopomorskie – morskie przejście graniczne Kołobrzeg – Zachodniopomorskie – morskie przejście graniczne

Państwo członkowskie	Wyznaczone punkty przywozu
Portugalia	Lisboa, Leixões Sines, Alverca, Riachos, Setúbal, Bodadela, Lizbona – lotnisko, Porto – lotnisko
Słowenia	Obrežje – drogowe przejście graniczne Koper – portowe przejście graniczne Dobova – kolejowe przejście graniczne Brnik – lotnicze przejście graniczne Jelšane – drogowe przejście graniczne Ljubljana – kolejowe i drogowe przejście graniczne Gruškovje – drogowe przejście graniczne Sežana – kolejowe i drogowe przejście graniczne
Słowacja	Urzędy celne: Banská Bystrica, Bratislava, Košice, Žilina, Nitra, Prešov, Trnava, Trenčín, Čierna nad Tisou
Finlandia	Wszystkie fińskie urzędy celne
Szwecja	Göteborg, Stockholm, Helsingborg, Landvetter, Arlanda
Zjednoczone Królestwo	Belfast, Dover, Felixstowe, Gatwick – lotnisko, Goole, Harwich, Heathrow – lotnisko, Hull, Ipswich, Liverpool, London (w tym Tilbury, Thamesport i Sheerness), Manchester – lotnisko, Manchester – Container Base, Manchester – międzynarodowy terminal towarowy, Manchester (Ellesmere – tylko port), Southampton, Teesport.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 14 lipca 2006 r.

powołująca Grupę Kontrolującą Opinie Dotyczące Standardów Rachunkowości z zadaniem doradzania Komisji w kwestii obiektywizmu i neutralności opinii Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG)

(2006/505/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dla stworzenia zintegrowanego rynku kapitałowego działającego w sposób wydajny, sprawny i skuteczny niezbędny jest wysoki poziom przejrzystości i porównywalności sprawozdań finansowych wszystkich przedsiębiorstw notowanych w obrocie publicznym we Wspólnocie.
- (2) Z myślą o poprawie funkcjonowania rynku wewnętrznego w rozporządzeniu (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ zawarto przepis stanowiący, że spółki notowane na rynku regulowanym muszą sporządzać swoje skonsolidowane sprawozdania finansowe zgodnie z jednolitym zbiorem międzynarodowych standardów rachunkowości, znanym powszechnie jako Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej (IFRS). W motywie 10 rozporządzenia przewidziano utworzenie komitetu technicznego rachunkowości z zadaniem zapewnienia Komisji wsparcia i wiedzy fachowej w ocenie międzynarodowych standardów rachunkowości.
- (3) W marcu 2001 r. organizacje reprezentujące podmioty sporządzające sprawozdania finansowe, użytkowników tych sprawozdań oraz przedstawicieli zawodów księgowych zaangażowanych w proces sprawozdawczy założyły Europejską Grupę Doradczą ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG). EFRAG sporządza opinie na temat tego, czy standardy lub interpretacje, które mają zostać przyjęte, są zgodne z prawem wspólnotowym, w szczególności z wymogami dotyczącymi zrozumiałości, przydatności, wiarygodności i porównywalności zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 1606/2002 oraz z zasadą rzetelnej i jasnej prezentacji zawartą w dyrektywach Rady 78/660/EWG⁽²⁾ i 83/349/EWG⁽³⁾.

(4) Ponieważ EFRAG jest organizacją prywatną, dla zagwarantowania jakości, przejrzystości i wiarygodności procesu przyjmowania MSR bardzo ważne jest stworzenie odpowiednich struktur instytucjonalnych, które zapewnią obiektywizm i wyważony charakter świadczonego przez tę organizację doradztwa w sprawie przyjmowania standardów.

(5) W związku z tym Komisja uważa, że należy powołać Grupę Kontrolującą Opinie Dotyczące Standardów Rachunkowości złożoną z niezależnych ekspertów i wysokiej rangi przedstawicieli krajowych podmiotów stanowiących standardy, której zadaniem będzie analizowanie opinii w sprawie przyjmowania standardów sporządzanych przez EFRAG pod kątem ich wyważonego charakteru i obiektywizmu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym powołana zostaje grupa ekspertów pozarządowych z dziedziny rachunkowości, zwana dalej „grupą”.

Artykuł 2**Zadania**

Rola grupy polega na doradzaniu Komisji, przed podjęciem przez nią decyzji o przyjęciu, w zakresie tego, czy opinie EFRAG w sprawie przyjęcia Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (IFRS) oraz Interpretacji Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (IFRIC) są wyważone i obiektywne.

Artykuł 3**Skład – powoływanie**

1. W skład grupy wchodzi nie więcej niż siedmiu członków.
2. Komisja powołuje na członków grupy niezależnych ekspertów, którzy posiadają uznaną na szczeblu Wspólnoty wiedzę fachową i doświadczenie w dziedzinie rachunkowości, a zwłaszcza w obszarze sprawozdawczości finansowej. Członkowie grupy są wybierani na podstawie wniosków spełniających stosowne kryteria, złożonych po opublikowaniu zaproszenia do składania wniosków na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Rynku Wewnętrznego i Usług.

(¹) Dz.U. L 243 z 11.9.2002, str. 1.

(²) Dz.U. L 222 z 14.8.1978, str. 11. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, str. 87).

(³) Dz.U. L 193 z 18.7.1983, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/43/WE.

3. Przy ocenie wniosków Komisja będzie brać pod uwagę następujące kryteria:

- potwierdzoną wiedzę fachową oraz wysoki poziom doświadczenia technicznego, w tym na szczeblu europejskim i/lub międzynarodowym, w dziedzinie rachunkowości, a zwłaszcza w obszarze sprawozdawczości finansowej,
- niezależność,
- konieczność stworzenia grupy o składzie zrównoważonym pod względem pochodzenia geograficznego, płci ⁽¹⁾, funkcji oraz wielkości przedsiębiorstw lub instytucji.

4. Członkowie są powoływani do działania we własnym imieniu i doradzają Komisji niezależnie od jakichkolwiek wpływów zewnętrznych. Członkowie grupy nie mogą brać udziału w pracach EFRAG ani przed powołaniem, ani w trakcie swojej kadencji.

5. Członkowie składają corocznie oświadczenie, w którym zobowiązują się działać w interesie publicznym, oraz oświadczenie stwierdzające brak, względnie istnienie, konfliktu interesów zagrażającego ich niezależności i bezstronności.

6. Członkowie grupy są powoływani na trzyletnią kadencję, z możliwością ponownego powołania. Regulamin wewnętrzny grupy może przewidywać, że corocznie dwóch lub trzech członków grupy zostanie zastąpionych nowymi członkami.

7. W przypadku rezygnacji członka grupy w trakcie trwania jego kadencji, a także jeśli członek utraci zdolność wnoszenia rzeczywistego wkładu w prace grupy lub nie będzie spełniać warunków wyszczególnionych w ust. 3 i 4 lub w art. 278 traktatu WE, Komisja na pozostałą część jego kadencji powoła nowego członka zgodnie z ust. 3 i 4.

8. Nazwiska członków wyznaczonych przez Komisję zostaną opublikowane na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Rynku Wewnętrznego i Usług. Nazwiska członków są gromadzone, przetwarzane i publikowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2000/407/WE z dnia 19 czerwca 2000 r. dotycząca zapewnienia równowagi płci w powołanych przez nią komitetach i grupach ekspertów (Dz.U. L 154 z 27.6.2000, str. 34).

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, str. 1.

Artykuł 4

Zasady działania

1. Grupie przewodniczy jeden z jej członków. Przewodniczący jest wybierany zwykłą większością głosów na okres jednego roku.

2. W czasie posiedzeń grupy przedstawiciel Komisji pełni rolę pomocniczą i może brać udział w debacie. W posiedzeniach mogą również uczestniczyć inni urzędnicy Komisji zainteresowani sprawami omawianymi przez grupę.

3. Po otrzymaniu od EFRAG opinii w sprawie przyjęcia IFRS lub IFRIC grupa stwierdza, czy opinia EFRAG jest obiektywna i wyważona.

4. Grupa przekazuje swoje stanowisko Komisji w krótkim terminie, który nie powinien przekraczać 3 tygodni od dnia otrzymania opinii EFRAG. W wyjątkowych okolicznościach, w szczególności jeśli analizowane zagadnienie jest złożone, okres ten może zostać przedłużony do czterech tygodni.

5. Stanowisko zajęte ostatecznie przez grupę jest publikowane na stronie internetowej Komisji.

6. Jeśli jakaś kwestia będzie budzić zastrzeżenia grupy, jej przewodniczący rozpoczyna rozmowy z EFRAG w celu rozstrzygnięcia spornej kwestii przed zajęciem ostatecznego stanowiska przez grupę. Komisja może uczestniczyć w rozmowach między grupą a EFRAG, pomagając znaleźć wyważone rozwiązanie.

7. Przewodniczący Grupy Ekspertów Technicznych (TEG) w ramach EFRAG może być obecny na posiedzeniach grupy w charakterze obserwatora. Przewodniczący lub przedstawiciel Komisji może – w przypadku, gdy jest to pomocne lub konieczne – zaprosić do udziału w pracach grupy innych ekspertów bądź obserwatorów posiadających odpowiednią wiedzę na temat zagadnienia wpisanego do porządku obrad.

8. Jeśli Komisja uzna, iż informacje uzyskane w drodze uczestnictwa w obradach grupy dotyczą spraw poufnych, wówczas nie mogą być one ujawniane.

9. Grupa przyjmuje swój regulamin wewnętrzny w oparciu o wzór regulaminu wewnętrznego przyjęty przez Komisję⁽¹⁾.

10. Oprócz dokumentów wymienionych w niniejszym artykule, Komisja może publikować w Internecie, w oryginalnym języku danego dokumentu, wszelkie streszczenia, konkluzje, częściowe konkluzje lub dokumenty robocze grupy.

Artykuł 5

Koszty posiedzeń

Koszty podróży i, w stosownych przypadkach, koszty pobytu ponoszone przez członków, ekspertów i obserwatorów w związku z działaniami grupy są refundowane przez Komisję zgodnie z przepisami Komisji dotyczącymi zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych.

Członkowie, eksperci i obserwatorzy nie otrzymują wynagrodzenia za wykonywane przez nich usługi.

Koszty posiedzeń są refundowane w granicach rocznego budżetu przyznanego danej grupie przez właściwe służby Komisji.

Artykuł 6

Stosowanie

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza decyzja obowiązuje do dnia 13 lipca 2009 r. Komisja zadecyduje o ewentualnym przedłużeniu jej stosowania przed upływem tego terminu.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji

⁽¹⁾ Załącznik III do dokumentu SEC(2005)1004.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 19 lipca 2006 r.****zmieniająca decyzję 2006/415/WE dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do
wysoco zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 u drobiu we Wspólnocie***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 3257)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)***(2006/506/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylającą dyrektywę 92/40/EWG ⁽³⁾, w szczególności jej art. 66 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Po wybuchu wysoco zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 w stadzie drobiu na terytorium kraju Węgry przyjęły odpowiednie środki przewidziane w decyzji Komisji 2006/415/WE z dnia 14 czerwca 2006 r. dotyczącej niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoco zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 u drobiu we Wspólnocie oraz uchylającej decyzję 2006/135/WE ⁽⁴⁾.
- (2) W związku z dalszym rozwojem sytuacji epidemiologicznej na Węgrzech konieczne jest przedłużenie okresu obowiązywania środków wprowadzonych na obszarach A i B zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. b) ppkt iii) decyzji 2006/415/WE.

(3) Dania powiadomiła Komisję, że wszystkie środki kontroli w związku z wybuchem wysoco zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 w przydomowej hodowli drobiu zostały wstrzymane w dniu 30 czerwca 2006 r., a zatem środki wprowadzone zgodnie z art. 4 ust. 2 wspomnianej decyzji dla obszarów A i B nie są już konieczne.

(4) Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany w częściach A i B Załącznika do decyzji 2006/415/WE.

(5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji 2006/415/WE zastępuje się Załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skierowana do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 33).

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14).

⁽³⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.2006, str. 16.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 164 z 16.6.2006, str. 51.

ZAŁĄCZNIK

Załącznik do decyzji 2006/415/WE otrzymuje następujące brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ A

Obszar A określony zgodnie z art. 4 ust. 2:

Kod ISO państwa	Państwo członkowskie	Obszar A		Obowiązuje do: artykuł 4 ust. 4 lit. b)
		Kod (jeżeli jest dostępny)	Nazwa	
HU	WĘGRY		Następujące gminy w okręgu Bács-Kiskun: KISKÓRÖS KECEL IMREHEGY ORGOVÁNY KASKANTYÚ BÓCSA SOLTVADKERT TÁZLÁR PIRTÓ KISKUNHALAS JAKABSZÁLLÁS BUGACPUSZTAHÁZA BUGAC SZANK KISKUNMAJSA-BODOGLÁR HARKAKÖTÖNY FÜLÖPJAKAB MÓRICGÁT PETŐFISZÁLLÁS JÁSZSZENTLÁSZLÓ KISKUNMAJSA KISKUNFÉLEGYHÁZA GÁTÉR PÁLMONOSTORA KÖMPÖC CSÓLYOSPÁLOS	31.8.2006
			Następujące gminy w okręgu Csongrád: ÜLLÉS BORDÁNY ZSOMBÓ SZATYMAZ SÁNDORFALVA FELGYŐ FORRÁSKÚT BALÁSTYA DÓC KISTELEK ÓPUSZTASZER CSONGRÁD BAKS CSENGELE PUSZTASZER CSANYTELEK TÖMÖRKÉNY	31.8.2006

CZĘŚĆ B

Obszar B określony zgodnie z art. 4 ust. 2:

Kod ISO państwa	Państwo członkowskie	Obszar B		Obowiązuje do: artykuł 4 ust. 4 lit. b)
		Kod (jeżeli jest dostępny)	Nazwa	
HU	WĘGRY	ADNS	Okręgi:	31.8.2006
		00003	BÁCS-KISKUN	
		00006	CSONGRÁD	